

Ud fra de betragtninger bør det være sådan, at man kan støtte det her lovforslag. Så kan vi tage EU-slagsmålet på andre forslag, der er langt mere velegnede til det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jeg vil gerne takke for en særdeles positiv modtagelse af dette lovforslag, og jeg kunne sådan set gøre hr. Kim Behnkes ord til mine. Jeg synes på sin vis, at det var meget klogt sagt, at man bør forholde sig til kendsgøringerne og virkeligheden, og at hvis man ikke har et sted, hvor man kan få truffet nogle afgørelser, som gør, at reglerne får en nogenlunde ensartet fortolkning ud over Europa, vil det være problematisk.

Så jeg takker for modtagelsen og håber, at det brede flertal vil hjælpe med til, at forslaget bliver vedtaget forholdsvis hurtigt.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Første behandling af lovforslag nr. L 154: Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove. (Investeringsforeninger, dobbelt bundgrænse til ægtefæller og arveafkald).

Af skatteministeren (Ole Stavad).
(Fremsat 16/12 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Frode Sørensen (S):

Dette lovforslag ændrer nogle regler om investeringsforeninger, om ægtefællers dobbelte bundfradrag ved afhændelse af børsnoterede aktier og om arveafkald i dødsboer.

For det første foreslår ministeren, at investeringsforeninger, der alene har en beholdning af

sædvanlige aktier, og som i god tro har købt aktier, som har vist sig at være fra et såkaldt lavskattelænd, skal kunne skaffe sig af med dem igen, uden at den særlig høje beskatning træder i kraft.

Indtil nu har det været sådan, at gevinst og tab på investeringsbeviser er blevet beskattet med samme sats som aktier, og at foreningen ikke har måttet eje så meget som én eneste finansiel aktie fra et såkaldt lavskattelænd. Denne bestemmelse lempes, fordi det kan være vanskeligt helt at sikre sig mod indkøb af netop disse – om man så må sige i relation til dette lovforslag – lidt slemme aktier.

Yderligere foreslås det, at udlodningen fra en investeringsforening kan udskydes til året efter, hvis udlodningen er mindre end 1 pct. af investeringsbevisets pålydende værdi, og forslaget rummer samtidig også regler om afrunding. Udlodning af den lille, nedrundede del kan udskydes til det følgende år.

For afhændelse af aktier indføres en dobbelt bundgrænse, hvad angår beskatning af samlede ægtefællers beholdning af børsnoterede aktier. Hvis disse aktier sælges efter 3 år, er avancen heraf skattefri, hvis kursværdien af den samlede beholdning af aktier ikke har været højere end 113.300 kr. i 1999-penge. Nu får begge ægtefæller hver deres bundgrænse.

Forslaget kommer nu, fordi et udredningsarbejde om aktieavancebeskatningsloven ser ud til at trække i langdrag, og fordi den foregående skatteminister har lovet det.

Til slut lempes reglerne om arveafkald. Der kan i øjeblikket ikke gives arveafkald med afgiftsmæssig virkning, efter at der sket en udlodning i boet. For fremtiden skal det gælde, at der f.eks. kan ske en acontoudlodning til den tilbageblevne ægtefælle, uden at man mister retten til at give arveafkald med afgiftsmæssig virkning.

I Socialdemokratiet kan vi anbefale forslaget, og vi ser frem til et hurtigt udvalgsarbejde.

Mariann Fischer Boel (V):

Bedre sent end aldrig! Det kunne godt være det slogan, man kunne hæfte på det her lovforslag, i hvert fald dele af lovforslaget. Eller også kunne det være, at hvad man lover, skal man også holde.

Historien går jo helt tilbage til skattereformen fra 1993, altså hvad angår spørgsmålet om den dobbelte bundgrænse for aktier, for så igen at dukke op i foråret 1997 i forbindelse med en re-